

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi D.K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...)

w sprawie III AUa (...),

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...].

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 31 sierpnia 2021 r.:

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

D. K. (dalej także: Skarżąca) wniosła skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod sygn. akt III AUa (...).

W odpowiedzi na skargę Prezes Sądu Apelacyjnego w (...) zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o odrzucenie skargi wobec niezachowania przez Skarżącą warunków z art. 87¹ § 1 k.p.c. Wskazał ponadto, że w sprawie głównej w dniu 15 czerwca 2021 r. zapadł wyrok.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Wniesiona przez D. K. skarga dotyczyła postępowania cywilnego, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod sygn. akt III AUa (...). W niniejszej sprawie właściwe pozostają zatem przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. 2020, poz. 1575 ze zm.; dalej: k.p.c.).

Stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

Tymczasem Skarżąca wniosła pismo obejmujące skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki osobiście – przez co nie dopełniła obowiązku, wynikającego z art. 87¹ § 1 k.p.c. Tym samym, wniesiona skarga jest niedopuszczalna z mocy ustawy i jako taka podlega odrzuceniu (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z: 2 października 2019 r., I NSP 103/19; 16 kwietnia 2019 r., I NSP 5/19; 21 marca 2019 r., I NSP 1/19; 19 czerwca 2017 r., III SPP 32/17).

Na marginesie należy zwrócić uwagę na stanowisko utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazujące, że ponieważ skarga na przewlekłość postępowania może być wniesiona jedynie w toku postępowania (a więc do czasu zakończenia postępowania co do istoty sprawy), to późniejsze jej wniesienie jest niedopuszczalne, co prowadzi do odrzucenia tego środka prawnego przy odpowiednim zastosowaniu przepisów o postępowaniu zażaleniowym obowiązujących w postępowaniu, którego skarga dotyczy (zob. postanowienia

Sądu Najwyższego: z 27 lipca 2005 r., III SPP 127/05, PiZS 2005, nr 11, s. 25; z 19 stycznia 2006 r., III SPP 162/05, LEX nr 439157; z 21 września 2010 r., III SPP 19/10, LEX nr 667498; z 7 sierpnia 2014 r., III SPP 204/14, OSNP 2016, nr 7, poz. 95).

W rozpoznawanej sprawie skarga na przewlekłość została złożona pismem z 6 maja 2021 r. (data nadania w urzędzie pocztowym), a zatem jeszcze w toku postępowania w sprawie o sygn. akt III AUa (...), którego skarga dotyczy. Wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) kończący wskazane postępowanie, zapadł bowiem w dniu 15 czerwca 2021 r. Wobec powyższego sam ten fakt nie mógł być podstawą do odrzucenia skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.